

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobce: **Ing. P. K.**

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2020, č. j. JMK 159553/2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V projednávané věci brojí žalobce proti záznamům v bodovém hodnocení řidiče. Magistrát města Brna (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 22. 1. 2018, č. j. MMB/0025499/2018, podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na

pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobce a potvrdil záznamy bodů v jeho evidenční kartě řidiče.

2. Odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

II. Shrnutí obsahu žaloby

3. Žalobce v podané žalobě namítl, že některé pokutové bloky jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Konkrétně rozporoval blok série JL/2015, č. bloku 0419843, ze dne 14. 4. 2016. Nezpůsobilost tohoto bloku spatřuje žalobce ve skutečnosti, že v době spáchání přestupku byl držitelem lékařského potvrzení prokazující, že nemá povinnost být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. U přestupků, kterých se měl žalobce dopustit dne 26. 6. 2016 (nerespektování světelného signálu „Stůj!“ daného červeným světlem) a dne 21. 6. 2017 (překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci) žalobce namítl, že se ani jednoho z přestupků nedopustil; rozporuje tak způsobilost i těchto pokutových bloků.
4. Dále tvrdil, že přidělování trestných bodů do karty řidiče souběžně s uložením pokuty za přestupek je porušením zásady zákazu dvojího přičítání. Všechny 12 zaznamenaných bodů v kartě řidiče by mělo být smazáno, neboť žalobce byl po celou dobu správního řízení držitelem řidičského oprávnění a nespáchal žádný přestupek.
5. Navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že pokutové bloky jsou jednoznačné a splňují všechny náležitosti pro záznam trestných bodů do karty řidiče. Měl-li žalobce za to, že nebyla naplněna materiální stránka některého z přestupků, mohl tuto námitku uplatnit v přestupkovém řízení, nikoliv v řízení o námitkách. Pokud žalobce podepsal jednotlivé pokutové bloky, s projednáním v blokovém řízení souhlasil a tato skutečnost jde k jeho tíži.
7. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

8. Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (*ex offio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
9. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“). Vzhledem ke skutečnosti, že usnesením ze dne 1. 3. 2021, č. j. 30 A 8/2021-76, přiznal žalobě odkladný účinek, rozhodl soud o žalobě přednostně podle § 56 odst. 1 s. ř. s. (viz i bod 15 usnesení).
10. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
11. Úvodem soud uvádí, že námitku nepřezkoumatelnosti (nedostatečnosti odůvodnění) napadeného rozhodnutí neshledal soud důvodnou. Správní orgány žalobci poskytly přesvědčivé odpovědi na jím uplatněné námitky. Vysvětlily rovněž, proč se v daném typu

řízení nelze zabývat námitkami zpochybňujícími samotné spáchání některých přestupků. Jejich rozhodnutí jsou proto plně přezkoumatelná.

12. Soud se dále zabýval způsobilostí pokutových bloků pro záznam v registru řidičů [bod IV. A) rozsudku]. Poté se zabýval námitkou, že mělo dojít k odečtení trestných bodů v kartě řidiče [bod IV. B) rozsudku] a námitkou porušení zákazu dvojího trestání [bod IV. C) rozsudku].

IV. A.) Způsobilost pokutových bloků pro záznam v registru řidičů

13. Žalobce namítl, že některé z pokutových bloků, na základě kterých byl proveden záznam bodů v kartě řidiče, nejsou pro takový zápis způsobilé.
14. Soud předesílá, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k citovanému zákonu. Správní orgán (ani soud) není v tomto typu řízení oprávněn přezkoumávat správnost ani zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci); srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2012 č. j. 11 A 107/2011-31.
15. Blokové řízení o přestupku je specifickým druhem správního řízení. Povaha blokového řízení vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení (např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65). Nesouhlasí-li přestupce se zjištěnými přestupky či s jejich projednáním v blokovém řízení, je oprávněn tuto možnost odmítnout a vyčkat klasického správního řízení. Jedná se však zcela o volbu dotčeného přestupce.
16. Soud se proto dále ve vztahu k jednotlivým přestupkům zabýval pouze tím, zda jsou jednotlivé pokutové bloky způsobilým podkladem pro záznam bodů do karty řidiče. Nikterak však nepřezkoumával skutkový stav ani právní kvalifikaci přestupků vyplývajících z pokutových bloků, neboť námitky žalobce v tomto směru (např. námitky týkající se nespáchání jednotlivých přestupků nebo námitky týkající se nenaplnění materiální stránky přestupku) jsou v nyní projednávané věci nepřipadné (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).
17. Z obsahu žaloby vyplývá, že žalobce brojí proti pokutovým blokům ze dne 14. 4. 2016, č. bloku L0419843 (nepřipoutání bezpečnostním pásem, ulice Štefánikova, Brno), ze dne 26. 6. 2016, č. bloku L0390585 (nerespektování světelného signálu Stůj! v ulici Štefánikova, Brno), a ze dne 21. 6. 2017, č. bloku BP M0662542 (překročení rychlosti v ulici Křižíkova, Brno). Všechny tyto pokutové bloky si správní orgán I. stupně vyžádal a měl je v době svého rozhodování k dispozici (viz č. 1, 32, 33 a 36 správního spisu).

18. Ve vztahu k pokutovému bloku č. L0419843, série JL/2015, týkajícího se žalobcova jednání dne 14. 4. 2016, ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek dle „§ 125c/1k) zákona č. 361/2000 Sb.“ V kolonce Doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno: „Dne 14. 4. 2016 v 13:30 HOD., ul. Štefánikova, Brno § 6/1a zák. 361/2000 Sb. nebyl za jízdy připoután bezp. pásem. LP o nepřip. nevlastní.“ Pokutový blok dále obsahuje souhlas řidiče s projednáním přestupku v blokovém řízení a souhlas s tím, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí. Tento souhlas potvrdil žalobce podpisem.
19. Soud je přesvědčen, že správní orgány v uvedeném bloku použily zcela dostačující, přesnou a zákonu plně odpovídající formulaci skutku včetně odkazu na příslušné zákonné ustanovení. Ze skutkové věty je naprosto zjevné, jakou zákonnou povinnost žalobce porušil a jaká sankce a podle jakého ustanovení zákona mu za to byla uložena. Z pokutového bloku ze dne 14. 4. 2016 lze dospět k jednoznačnému závěru, že žalobce nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a že nevlastní lékařské potvrzení. Jedná se tak o přestupek, na základě kterého je možné body zaznamenat.
20. Bez ohledu na konkrétní průběh a tvrzení řidiče při silniční kontrole je řidič postižený za nepřipoutání se bezpečnostním pásem oprávněn příslušné lékařské potvrzení předložit následně, v rámci správního (přestupkového) řízení; za dodržení přísných požadavků zákona a judikatury pak může usilovat i o následnou revizi (obnovu) blokového řízení, pokud na místě nesouhlasil s touto formou vyřízení přestupku spočívajícího v nepoužití bezpečnostního pásu. Takové námitky však žalobce musí směřovat právě do řízení o samotném přestupku, resp. do řízení obnoveného, nikoliv do nyní projednávaného řízení, ve kterém se správní orgány a následně i soud zabývají pouze otázkou způsobilosti podkladu pro provedení záznamu bodů. Pokud žalobce souhlasil s projednáním věci v blokovém řízení (o čemž svědčí jeho podpis na pokutovém bloku), resp. nesnažil se následně tento blok zpochybnit v řízení obnoveném, nelze se jeho námitkami o tom, že byl vlastníkem lékařského potvrzení, v nynějším řízení zabývat.
21. Soud se proto zcela ztotožňuje se závěrem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným v rozsudku č. j. 6 As 67/2013-16, že pokud žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť ty směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. V tomto řízení již nelze ani dodatečně prokazovat, event. vyvracet existenci a pravost lékařského potvrzení v době spáchání přestupku. Z uvedených důvodů považuje soud žalobní námitku týkající se dodatečně dodaného lékařského potvrzení, špatného zdravotního stavu žalobce či nesprávného zaznamenání trestných bodů do karty řidiče za neopodstatněnou.
22. Tím, že žalobce stvrdil svým podpisem na pokutovém bloku svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, jednoznačně potvrdil uplatnění podmínek blokového řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne

29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Jak správně uvedl žalovaný, pokud měl žalobce za to, že uvedený přestupek nespáchal, měl tuto skutečnost tvrdit při samotném jednání s policií a neměl vůbec přistoupit k podpisu pokutového bloku. Pokud však pokutový blok podepsal, stvrdil spáchání předmětného přestupku a tato skutečnost jde k jeho tíži.
23. Jak bylo uvedeno výše, ani soud v projednávané věci není oprávněn přezkoumávat skutkové a právní okolnosti uložení blokové pokuty. Je proto nerozhodné, že žalobce tvrdí, že na pokutovém bloku vyznačil nesouhlas s pokutou, resp. na něm uvedl, že lékařské potvrzení nemohl dohledat. V tomto ohledu soud odkazuje na stranu 10 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný přesvědčivě vyložil, že přestože na žalobcem dodané části A bloku je uvedena jeho poznámka, že nedal k projednání přestupku souhlas, na kopii části B tato poznámka uvedena není. Lze tak předpokládat, že daná poznámka byla na část bloku A doplněna dodatečně, neboť by ani nedávalo smyslu, aby přestupce blok podepisoval (a tím stvrdil spáchání přestupku), pokud by s projednáním věci v blokovém řízení nesouhlasil. Soud je proto ve shodě se správními orgány přesvědčen, že předmětný pokutový blok byl způsobit k zápisu bodů do karty řidiče.
24. Ve vztahu k pokutovému bloku č. L0390585, série JL/2015, týkajícího se žalobcova jednání dne 26. 6. 2016, ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek dle „§ 125c 1/f5 zákona č. 361/2000 Sb.“ V kolonce Doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno: „20:30 HOD. ul. Štefánikova X Reissigova, Brno. § 70/2a z. č. 361/2000 Sb. nerespektování svět. signál. stůj daný červeným světlem.“ Pokutový blok dále obsahuje souhlas řidiče s projednáním přestupku v blokovém řízení a souhlas s tím, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí. Tento souhlas potvrdil žalobce podpisem.
25. Ve vztahu k pokutovému bloku č. BP M0662542, série KM/2015, týkajícího se žalobcova jednání dne 21. 6. 2017, ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1000 Kč za přestupek dle „§ 115c1f4 zákona č. 361/2000 Sb.“ V kolonce Doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno: „21. 6. 2017 v 11.08 hod, Brno, Kounicova 15, překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci (...) po odečtu 67 km/h.“ Pokutový blok dále obsahuje souhlas řidiče s projednáním přestupku v blokovém řízení a souhlas s tím, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí. Tento souhlas potvrdil žalobce podpisem.
26. Rovněž u těchto dvou pokutových bloků soud dospěl k závěru, že správní orgány použily zcela dostačující, přesnou a zákonu plně odpovídající formulaci skutku včetně odkazu na příslušné zákonné ustanovení. Ze skutkových vět je naprosto zjevné, jaké zákonné povinnosti žalobce porušil a jaká sankce a podle jakého ustanovení zákona mu za ně byla uložena. Věcnými námitkami žalobce, které zpochybňují spáchání vytýkaného přestupkového jednání, se soud nemohl zabývat (viz bod 21 výše).
27. Správní orgány v nyní projednávané věci postavily najisto, že údaje uvedené v oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupky odpovídají skutečností uvedeným v pravomocných rozhodnutích ve formě pokutových bloků, na jejichž podkladě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že všechny skutky byly se žalobcem projednány v blokovém řízení, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem a že žalobce pokuty za přestupkové jednání uhradil, pokutové bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem.

Námitka žalobce o nezpůsobilosti pokutových bloků č. L0390585 a č. BP M0662542 pro zápis bodů je proto nedůvodná.

28. Námitka žalobce, že se žalovaný dostatečně nezabýval jednotlivými podklady rozhodnými pro záznam bodů do registru řidičů, tak není důvodná.

IV. B) Námitka, že mělo dojít k odečtení trestných bodů v kartě řidiče

29. Žalobce dále tvrdil, že s přihlédnutím k délce trvání řízení o námitkách proti záznamu bodů mělo být žalobci odečteno všech 12 zaznamenaných bodů v evidenční kartě řidiče.
30. Odečítání bodů je podrobně upraveno zejména v § 123e zákona o provozu na pozemních komunikacích. Podle odst. 1 písm. a) tohoto ustanovení *řidiči, kterému nebyl ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, na jehož základě mu byl v registru řidičů zaznamenán naposled stanovený počet bodů, pravomocně uložen správní trest za přestupek po dobu 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, se odečtou 4 body z celkového počtu dosažených bodů.*
31. Žalobce se domnívá, že k odečtu bodů podle § 123e odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích by mělo docházet i poté, co dosáhl 12 bodů a probíhá řízení o námitkách proti zápisu bodů. Tato jeho argumentace je však lichá. Podle doktríny nelze odečítání bodů podle § 123e uplatnit, pokud řidič již dosáhl celkového počtu 12 bodů. V takovém případě totiž zákon obsahuje speciální úpravu v § 123d odst. 4, která předpokládá odečtení všech 12 bodů ke dni právní moci rozhodnutí o vrácení pozbytého řidičského oprávnění (viz Bušta, P., Kněžínek, J. *Zákon o silničním provozu. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2016). Obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 5. 2011, č. j. 8 As 23/2010-89, vyslovil, že dosáhne-li řidič 12 bodů, nemůže se takto získaných bodů zbavit řádným chováním, s nímž počítá § 123e odst. 1, ale pouze způsobem stanoveným v § 123d odst. 1 a 3, které upravují, jakým způsobem musí řidič postupovat při dosažení 12 bodů.
32. Soud proto uzavírá, že poté, co řidič dosáhne zápisu 12 bodů do evidenční karty řidiče, neuplatní se § 123e odst. 1 zákona umožňující odečítání bodů, ale je nutné aplikovat § 123d zákona. Správní orgány proto postupovaly správně, pokud po dobu řízení o námitkách k odečtu bodů nepřistoupily.
33. Námitka není důvodná.

IV. C) Námitka porušení zákazu dvojího trestání

34. Žalobce závěrem namítl porušení zákazu dvojího trestání, který má spočívat v tom, že spácháním přestupku dojde jak k uložení pokuty, tak k odečtu bodů.
35. Zásada *ne bis in idem*, tedy právo nebýt souzen nebo potrestán dvakrát za tentýž čin, je na ústavní úrovni zakotvena v čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, podle kterého nikdo nemůže být trestně stíhán za čin, pro který již byl pravomocně odsouzen nebo zproštěn obžaloby. Povinnost ctít uvedenou zásadu dále plyne z mezinárodních závazků České republiky, zejména z čl. 4 odst. 1 protokolu č. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (Úmluva), podle něž nikdo nemůže být stíhán nebo potrestán v trestním řízení podléhajícím pravomoci téhož státu za trestný čin, za který již byl osvobozen nebo odsouzen konečným rozsudkem podle zákona a trestního řádu tohoto státu. Judikatura správních soudů obecně vychází z předpokladu, že uvedená zásada se

uplatňuje i ve správním trestání (srov. např. rozsudek ze dne 10. 2. 2011, č. j. 9 As 67/2010 – 74).

36. Bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
37. Rozšířený senát ve výše citovaném usnesení č. j. 6 As 114/2014 - 55 dospěl k závěru, že záznam bodů je natolik spjat se samotným řízením o přestupku, popř. trestném činu, že nelze hovořit o druhém trestu uloženém v jiném řízení. Ostatně i podle rozsudku ESLP ve věci *Malige proti Francii* je záznam bodů podobný vedlejšímu trestu. Záznam o počtu bodů není ani řízením o přestupku, neboť ten je v § 2 odst. 1 zákona o přestupcích definován mj. tím, že jde o jednání, které je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně. Představuje tak specifickou formu správního trestání, nikoliv další trest za přestupek (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2016, č. j. 6 As 163/2016 – 39, nebo ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 As 311/2019 – 40). Je tedy nutné důsledně rozlišovat na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Uložením pokuty za přestupek a následným zaznamenáním bodů do evidenční karty řidiče tak nedochází k porušení zásady *ne bis in idem*.
38. Neobstojí ani námitky žalobce, že si nebyl vědom skutečnosti, že společně s pokutou za přestupky dojde k zápisu bodů do evidenční karty řidiče. Byl-li žalobce byl v době spáchání přestupků držitelem řidičského oprávnění, byl povinen seznámit se s relevantní právní úpravou obsaženou v zákoně o silničním provozu. Ani případná neznalost zákona jej v žádném případě neomlouvá a nemůže být důvodem, aby žalobci body do evidenční karty zaznamenány nebyly. Na tom nic nemění ani tvrzení žalobce, že o následném záznamu bodů nebyl příslušníky policie při vyřízení přestupků v blokovém řízení informován.
39. Námitka tak není důvodná.

V. Závěr a náklady řízení

40. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Důkazy přiložené k žalobě, které nejsou součástí správního spisu, soud neprováděl pro nadbytečnost (odborné články a lékařské zprávy).
41. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. července 2021

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu